

[Inger Stilling Pedersen]

fortæller – men vi skal da også fortælle det – om den alvor, der er forbundet med det, men også prøver på at se på de unges situation. Er man i en særlig truet situation – på grund af familieforhold, måske på grund af mindre bevagelse eller på grund af ringe opbakning fra familien?

Jeg tror også, at når vi taler om narkomaner – og det er jeg også glad for at den radikale ordfører var meget inde på – betyder det utrolig meget, at familien kan stå sammen. Det så vi, da vi var på besøg i Italien, og det hører vi, når vi har besøg i Folketingets forskellige udvalg af pårørende grupper. Det er utrolig vigtigt, at de pårørende bliver støttet, at man om muligt laver en samlet behandling for hele familien og bruger de ressourcer, der også skal til for at få vedkommende ud af afhængigheden, også selv om det koster noget.

Vi har diskuteret penge, penge eller ikke penge, flere eller færre. Det, der selvfølgelig er vigtigt, er, at de ressourcer, vi har sat af, bliver brugt rigtigt. Det er også vigtigt, at vi ser på, om vi ved at spare ressourcer nu får øgede udgifter på kortere eller længere sigt. Det glemmer vi ofte i Folketinget, når vi diskuterer forebyggelse – det ved jeg selv – så er det som at støde mod en mur. Siger man: Sætter vi penge af her, og gør vi en indsats her, så sparer vi på længere sigt, så vil man svare, at det kan vi ikke bevise. Det skal helst være noget, der kan ses på finansloven næste år, men det kan godt være, at det først er om 5 eller 10 år, vi virkelig ser, at vi har sparet noget; et mere langsigtet syn på udgifterne vil altså også være med til at gavne her.

Nu har jeg sagt lidt om fængslerne, så jeg behøver jeg ikke at bruge meget tid på det nu; men der er metadonen. Kristeligt Folkeparti har sagt gang på gang, at metadonbehandling ikke duer, medmindre den indgår i en behandling, der har det formål så hurtigt som muligt at få narkomanen væk fra narkoen. Metadon er et narkotisk stof, og mange kan fortælle om de lidelser og de problemer, de på den måde er blevet påført. Vi har også sagt – og også til de tidligere regeringer – at det er billigt at sige til et menneske, der er ude i et misbrug, at det kan komme i metadonbehandling, for det koster ikke ret meget i modsætning til en egentlig behandling. Det er en kortsigtet løsning, for det pågældende menneske kan før eller siden gå til

grunde ved det. Det er menneskeforagt, og derfor må vi have stoppet metadonbehandlingen, medmindre den har et eller andet helt konkret formål, for der kan selvfølgelig være enkelte undtagelser, men der skal absolut også være tale om en meget særlig undtagelse.

Jeg håber, at debatten også medfører det, som Kristeligt Folkeparti havde fremsat forslag om, nemlig at ingen læger må ordinere metadon, uden at det sker som led i en behandling; kunne vi komme så langt, er vi kommet et godt stykke hen ad vejen.

Jeg kan så slutte af med at sige, at for os drejer det sig om mennesker, der af en eller anden grund er kommet ud i et misbrug, og som vi gerne vil være med at redde; og uanset at vi har forskellige opfattelser, er det egentlig gået igen i hele debatten, at det vil alle gerne være med til – og altså også Kristeligt Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Forhåbentlig den sidste korte bemærkning, men jeg bliver altså nødt til at reagere på det stormløb, som fru Inger Stilling Pedersen også tog del i, mod det offentlige behandlerssystem.

Det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt et behandlingssystem er privat eller offentligt, men om det overhovedet findes, og om der overhovedet er plads.

Når man fra det offentliges side skærer ned, skærer ned og skærer ned på behandlingssystemet, tvinger man de mennesker, der har råd, i armene på et privat behandlingssystem, hvor de er villige til at betale hvad som helst. Så tror pokker da – undskyld – at der kan opnås resultater dér, som man ikke kan opnå i det offentlige system.

Det er altså et spørgsmål om at afsætte nogle flere ressourcer; det er ikke nok at flytte rundt på dem, vi har sat af.

Formanden:

Jeg er glad for, at fru Pernille Frahm sagde undskyld. Det lå lige på kanten.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg har også forstået budskabet fra fru Pernille Frahm: Der skal flere ressourcer til.